

Aqqalu C. Jerimiassen

EM 2020/111

Atassut

5. November 2020

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde en redegørelse fordele og ulemper for indførelse af skattemæssig fradrag til Grønlandske slædehundeejernes forbrug af hundefoder, for at beskytte den grønlandske slædehund.

(Medlem af Inatsisartut Doris J. Jensen, Siumut)

En slædehund er ikke for valgmateriale, og hundeejernes skal ikke loves noget, som kun er for populismens skyld.

Det kræver vilje og engagement, hvis man skal være slædehundeejer, det vil derfor være meget upassende hvis vi enkelt skal rapporteres omkring eje af slædehunde. At være slædehundeejer kan på ingen måde sammenlignes med at være fåreholder.

Det er et valg vi tager om et ansvar, når vi gerne vil være slædehundeejere, hvilket betyder at sådan en handlingsmåde, der kunne minde meget om en efterligning af de europæiske metoder kun vil være respektløst over for ejerne. Ikke mindst vil det kun pålægge en masse opgaver, oveni den store administration der er til følge af den store centralisering. Derudover vil det medfølge en masse ekstra omkostninger i forbindelse med ekstra arbejde inden for administration, samt vil kræve at alle slædehundeejere også skal kunne være i stand til at have kendskab til at udføre administrative opgaver.

Hvis slædehunde blot er begyndt at være til brug for valgflæsk, så er man kommet til et sted hvor man politisk set har mistet det overordnede formål af opgaver, og dermed reelt set kun går efter hvad der kan være til gavn for populismen.

Vi er allerede ved at kvæle samfundet med alt den administration her i landet, og har vi overhovedet kræfter til overs for, at tilføje endnu flere administrative opgaver? Hvilke afgifter vil i nu så tilføje som næst, når i foreslår noget der kun vil have ekstra omkostninger til følge?

Det er rådighedsbeløbet vi skal arbejde for at være højere, her i landet, således befolkningen kunne have flere penge i lommen, hvor afgifter og fradrag bør minimeres. Vi kunne ellers godt fjerne alle de små huller af osten og gøre det skattemæssigt lettere for befolkningen, små lapninger af hullerne vil jo næppe hjælpe. Her vil det være interessant at høre om forslagsgiver foreslår at slædehundeejerskab har samme procedure som at have et jagtbevis, ligesom kalaaleq A og B?

Som kendt er vi begyndt at blive kategoriseret efter kategori A eller B i samfundet, hvad angår den administrative behandling af jagt og fangst af landets ressourcer. Det vil vi fra Atassut væk fra.

Man kan sagtens gøre det billigere at være hundeejer ved netop, at højne folkets rådighedsbeløb. I stedet for at skaffe hundefoder kunne vi finde en mulighed sammen med Royal Greenland for, at fisk som ikke produceres som eksport kunne sælges til hundeejerne i Grønland, som egentlig kun vil være til god udnyttelse af landets ressourcer.

Med sådan et indlæg fra Atassut ønsker vi at ændre forslaget til følgende:

”Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde en redegørelse om fordele og ulemper for indførelse af produktion af fisk vurderet som ikke egnet til eksport som hundefoder, for at beskytte den grønlandske slædehund.”